

निजपूर्णसुखामितबोधतनुः परशक्तिः अनन्तगुणः परमः
अजरामरणः सकलार्तिहरः कमलापतिः ईड्यतमः अबतु नः॥१॥
यत असुष्टिगतः अपि हरिः सुखवान सुखरूपिणः आहः अतः निगमाः
स्वमतिप्रभवः जगत अस्य यतः परबोधतनुः च ततः थपतिम॥२॥
बह्चित्रजगत बह्धाकरणगत परशक्तिः अनन्तगुणः परमः
सुखरूपं अमूष्य पदं परमं स्मरतः तु भविष्यति तत सततं॥३॥
स्मरणे हि परेशितुः अस्य विभोः मलिनानि मनांसि कुतः करणं
विमलं हि पदं परमं स्वरतं तरुणार्कसवर्णं अजस्य हरेः॥४॥
विमलैः श्रुतिशागनिशाततमैः सूमनो.असिभिः आशु निहत्य दईटं
बलिनं निजवैरिणं आत्मतमोभिदं ईशं अनन्तं उपास्य हरिम॥५॥
सः हि विश्वसईजः विभुशङ्खपुरन्दरसूर्यमुखान अपरान अमरान
सईजति ईड्यतमः अबति हन्ति निजं पदं आपयति प्रगतान
सुधिया॥६॥
परमः अपि रमेशितुः अस्य समः न हि कश्चित अतूत न भविष्यति
च
क्वचित अदयतनः अपि न पूर्णसदागणितेड्यगुणानुभवैकतनोः॥७॥
इति देववरस्य हरेः स्तवनं कइतवान मुनिः उतमं आदरतः
सुखतीर्थपदाभिहितः पठतः तत ईदं भवति क्खवं उक्कसुखम॥८॥